

KATONA JÓZSEF

* SZINHÁL *
HERVÉ

HERVÉ:

Mebánesvirág

KECSKEMÉT
1963—64

Ara: 1,50 Ft

Készült 2009 példányban 1 $\frac{1}{2}$ (A/5) ív terjedelemben
az MNOSZ 5601–59. és 5602–55. sz. szabványok szerint
Szerkesztette: Siklós Olga

63 5182 BNYV Kecskemét — F. k.: Nádasdy Ferencné

HERVÉ

Offenbach nagy riválisa, Hervé, családi néven: Florimond Ronger (1825-1892.) színész, író és komponista egyszemélyben. Offenbach-veszedelmes ellenfele, a vidám színpadi műfajok fanatikusa. Kortársai szerint Hervének annyira meggyőződése volt a zene gyógyító hatása, hogy betegeket gyűjtött maga köré és ezeknek melódiákat zongorázott. Ezt az eljárást önérzetesen „musicoterápiának” nevezte, őt viszont bolond muzikusnak titulálták ugyanezen okból.

Már 22 éves korában híres ember volt és a párizsi színházak színlapjain egyre többet bukkan fel a neve, hol mint költő, hol mint zeneszerző, színész, vagy akár mint karmester. — Első színpadi kompozíciója a „Don Quiote et Sancho Pansa”, huszonhárom éves korában került színre a Theatre Nationale-ban, a darabnak két szereplője volt. Don Quiote-t maga a szerző játszotta. Később több ilyen groteszk duettet írt valóságos mestere lett ennek a sajtóságos műfajnak. Megtörtént 1854-ben, hogy egy esztendő alatt tizennyolc jelenetet szerzett... Ez a műfaj a kis, párizsi színházakban mindennapos volt. Színházi engedélyét Morny hercegnek köszönhette, aki „összekötő” volt III. Napoleon és a színházi világ között. A pantomim kultiválásán kívül kétszemélyes zenés bohózatokra szót az engedélye, tehát ugyanúgy megkötötték a kezét, mint Offenbachét. Hervé darabjaiban igen sok a szóvicc, a rögtönzés, s nála jelenik meg először a kánkán, mely táncot Algériából importálták a francia zenés színpadokra.

1854. október 21-én nyitja meg saját színházát, a Lés Folies Nouvellest. Még ezen a területen is Offenbach konkurense: énekes-színészi, karmesteri-zeneszerzői pálya nem elégíti ki — színigazgatói babérokra vágyik! Közben dolgozik, alkot szakadatlan. Vagy ötven operettet ír, nagyrészt parodisztikus operetteket, ezekben a középkori lovagi romantikát, vagy a párizsi

nagyoperai műfaj fontoskodó nagyzolásait igyekezett kigúnyolni. Ezek azonban nem jutottak el hozzánk. Itt-ott kitűzték egy-egy operettjét — ilyen volt a „Papa felesége”, vagy utolsó operettje: „A törökök”, de világsíkkert csak két műve aratott, a „Nebáncsvirág” és a „Lili”.

(Részlet az Operettek Könyvéből)

Nebáncsvirág

Az első felvonás egy csendes zárdába visz bennünket, ahol rövidesen megtudjuk, hogy a legszerényebb növendék titokban ellopta és megtanulta a szentéletű orgonista csöppet sem szent operettjét. Denise, a Nebáncsvirág most azon töri a fejét, hogyan mehetne titokban ő is a kettős életet élő Celestin-Floridorról, az orgonista-operettkomponistával Párizsba, a darab bemutatójára. Kapóra jön, hogy szülei férjhez akarják adni Champlatreux hadnagyhoz, s ezért a Fejedelemasszony Floridorról hazaküldi. Ők azonban a színházban kötnek ki, a premieren. Éppen áll a botrány, mert a primadonna lemondta az előadást. Mi sem természetesebb, hogy Denise, vagyis Nebáncsvirág kisasszony ugrik be helyette — nagy sikerrel. A színházban megismerkedik Champlatreux hadnaggyal is — akiről nem tudja, hogy a vőlegényjelöltje. Az előadás után azonban a katonai őrzőállás állja útjukat és viszik őket a kaszárnyába. Itt ismét találkozik a hadnaggyal és igen sok bonyodalom után tudnak csak megszabadulni, hogy a III. felvonás elejére nagy titokban visszaérjenek a zárdába. Itt Champlatreux és Denis boldogan ismerik fel egymást.

Hervé:

Nebánesvirág

Operett 3 felvonásban

Fordította: **Zágon István**

Átdolgozta: **Innocent Vince Ernő**

Zenéjét átdolgozta:

Farkas Ferenc és Polgár Tibor

Kossuth-díjas

S z e r e p l ő k :

Denise	Balogh Rózsa
Floridor	Pathó István
Fejedelemasszony	Borbíró Andrea
Corinna	Dévényi Cecília
Hadnagy	Tihanyi Tóth László
Őrnagy	Szalma Sándor
Loriot	Fekete Tibor
Róbert	Kuppán Ferenc
Színigazgató	Komlós József
Rendező	Szilágyi Lajos
Kapusné	Fraknoi Sári

Tisztek, katonák, zárdanövendékek

Történik Franciországba,
a XIX. század közepén.

Díszlettervező: **Borcsa István**

Koreográfia: **Borbíró Andrea**

Jelmeztervező: **Márton Aladár**

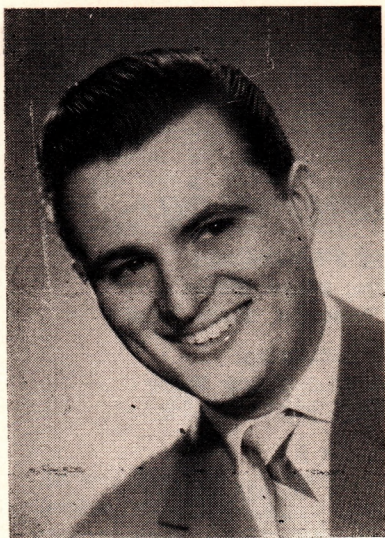
Karmester:

Rónai Pál

Kerny Kálmán

Rendező:

Mónos Annila

CHAMPLATREUX:

T IHANYI
TÓTH LÁSZLÓ

Hogy szőke lesz a feleségem,
vagy barna lesz, azt nem tudom...
Hogy vad-e, szelíd-e, nem kérdem,
én vaktában házasodom...
Mert énszerintem olyan mindegy,
hogy milyen ő és micsodás,
mert a menyasszony, mire asszony
egy-kettő más!
Ég és föld az asszony, meg a lány,
Ez más — az más!

Ha barna is ma a menyasszony,
pár hónap múlva szőke tán
és ki ma szende, szép kisasszony,
vén hárpia tíz év után!
Pár év múlva tán azt se kérded,
hogy honnan jött és hova megy...
Él-e, vagy hal-e, hű-e, vagy csal-e,
Már egyremegy!
Még ha szép is volt a feleség,
mindegy, mindegy!

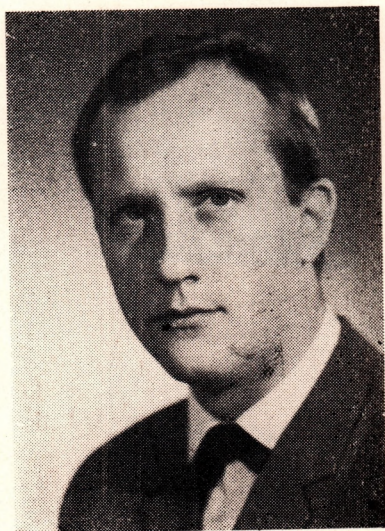

RENDEZŐ

MÓNOS ATTILLA |||

KARMESTER

RÓNAI PÁL |||

FLORIDOR:

PATHÓ ISTVÁN

A gránátos szép ember volt,
És Nürnbergből jött lovon.
Egy hercegnő meglátta ott
Ki Rómából jött vasúton.
A hercegnő kis gyenge szíve
Úgy lángra gyült egy perc alatt,
A gránátost megnézte s ime
Már ment felé, sőt szaladt.

És mit csinál a jó vitéz?
Áll katonásan, rá se néz,
Oly merev arccal mint a fa
S mért, mond, miért?
Egy az oka, egy az oka,
Hogy csak ólomkatona.

A szép vitéz, ó mért oly hideg?
A hercegnő csodálkozott.
Csak áll vigyázba, mint a cövek,
Az arca meg se változott.
Kigyúlt az árva dáma szíve,
Nem volt előtte semmi gát,
Se szó, se hang, csak egyszeribe
A barna arcra csókot ad.
Ó, ez a csók oly forró! És
Mit tehetett a jó vitéz?
Azt, hogy elolvadt, nincs nyoma.
S mért, mond miért?
Egy az oka, egy az oka,
Hogy csak ólomkatona.

DENISE:

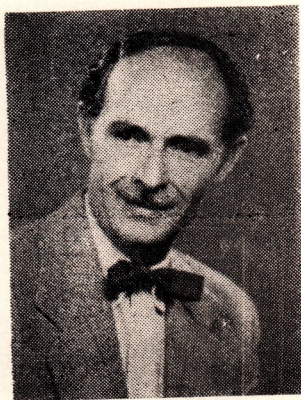
Balogh Rózsa

CORINNA:

*D*évényi Cecília

AZ
ŐRNAGY:

*S*ZALMA
SÁNDOR

FEJEDELEMÁSSZONY

*B*orbíró Andru

LORIoT:

FEKETE TIBOR

Saint Etienne az én hazám,
Hol puskaműves volt apám,
És az se meglepő talán,
Hogy pálinkát árult az anyám.
Azt mondta jó apám, szegény
Hogy őrmesternek menjek én,
S anyám azt mondta: semmi más
Ne légy fiam, csak pántlikás.
Ó én szegény, agyvérsgény
És bamba lény,
Mért jó papámnak s nem mamának
Fogadtam szót én?

II.

Az én hazám Saint Etienne,
Ott élt az én szerelmesem,
S azt mondta: ez nem vitás,
Őrmester légy, ne pántlikás .
S hogy őrmesterré lettem én,
A lánykát nőül vettem én.
Mint őrmesterné tűzbe jött,
És egy pántlikással megszökött.
Ó, én szegény, agyvérsgény
És bamba lény.
Mért jó papámnak és nem mamámnak
Fogadtam szót én!

DÍSZLETTERVEZŐ:

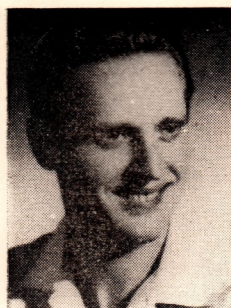

BORCSA ISTVÁN

JELMEZTERVEZŐ:

MÁRTON ALADÁR

SZILÁGYI LAJOS

KOMLOS JÓZSEF

Fraknói Sári

KUPPÁN FERENC

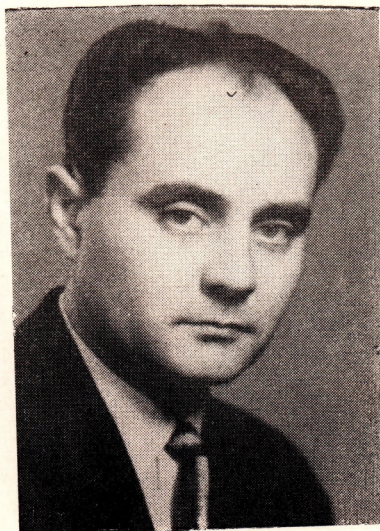
Bemutatkozik a szerző

1932-ben születtem, és egészen kicsi koromtól — alig lehettem 180 centiméter — már írónak készültem. Most 188 centi magas vagyok, de e szándékomról mindmáig nem tettem le.

Először a Ludas Matyi vette komolyan humoros írásaimat. 1960. óta rendszeresen közlik humoros karcolataimat. 1961. óta vagyok e lapnak munkatársa. Azelőtt voltam gumigyári laboráns, segédmunkás, utókalkulátor, majd pingpong-edző, egyiptomi testőr és arkangyal. Ez utóbbi két-tő statisztaként „Az ember tragédiája” előadásain.

A *nadrág* az első darabom, amely színpadra került, a Vígszínházban. Bízom abban, hogy a kecskeméti éjszakai közönség is szívesen fogadja és végigneveti komédiámat — és akkor sem dobálja meg a szerzőt tojásokkal, ha e baromfitermék még a mostani áránál is olcsóbban lesz kapható.

DUNAI FERENC

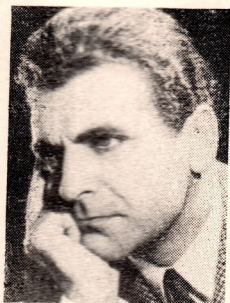

Dunai Ferenc:

A *nadrág* c.
komédiáját
rendezte

Pétevári István

Az igazgató

BÁRDY GYÖRGY

Dunai Ferenc:

A NADRÁG

komédia
2 részben

BEMUTATÓ

1963.

december

31-én

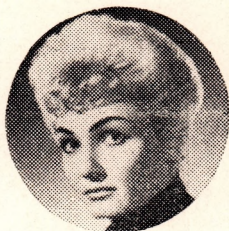
este 7 órakor

és

éjjel fél 11

órákor

Berta

Dívay Camilla

Seres Laci

PATHÓ ISTVÁN

Koltay

JÁNOKY SÁNDOR
Jászai-díjas

Radóné

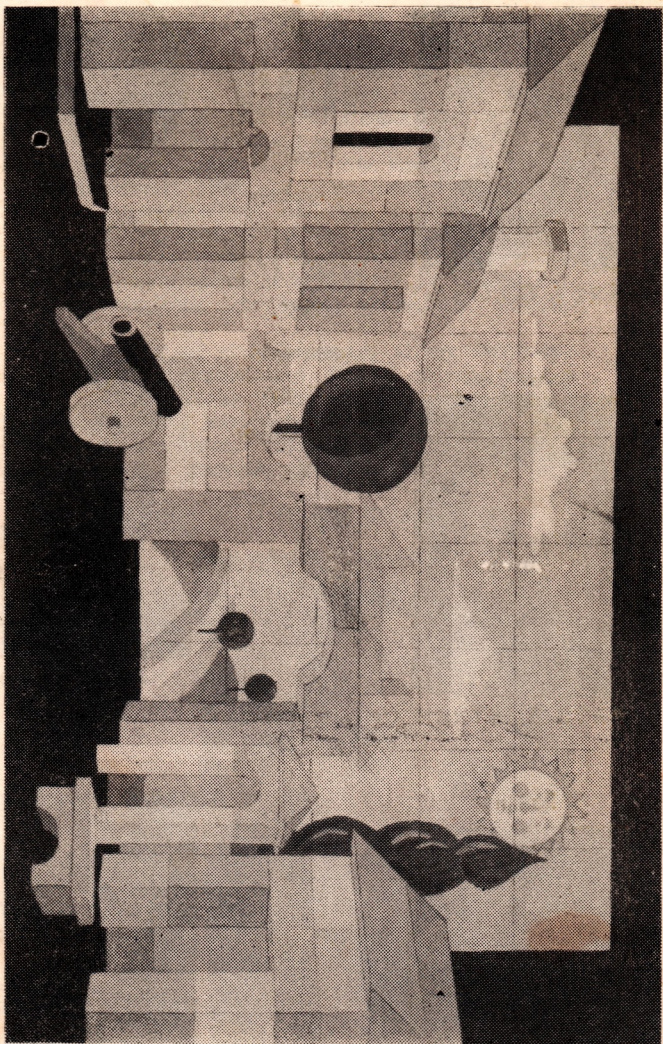
Bege Margit

Soltészné

Mojzes Mária

1995/148/53
KISSEF MESTER
MECSKEMET

Borcsa István színpadképe a Nebáncsvirághoz